

Formanden: Denne sag kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til forhandling.

H. C. Hansen: Da vi i sidste rigsdags-samling i et udvalg behandlede et forslag efter samme linie som det her foreliggende, tog mit parti det standpunkt at sige til regeringen, at hvis regeringen kunne undvære loven, var vi for vort vedkommende villige til at medvirke til dens ophævelse. Det var ikke dengang muligt, mente regeringen. Nu foreligger et regeringsforslag om lovens ophævelse, og i konsekvens af vor stilling kan vi anbefale lovforslaget til vedtagelse. Jeg vil imidlertid gerne tillade mig at spørge den højtærede finansminister — hvis det er muligt for ministeren at give en sådan oplysning på stående fod —: Hvad har denne lov givet i forhold til det oprindeligt beregnede? Og for det andet: Har den højtærede minister planer om at erstatte det provenu, som han her går glip af, ad anden vej?

Himmelstrup: Under udvalgsbehandlingen i maj måned af det af retsforbundet fremsatte forslag, der omhandlede det samme emne som det her behandlede lovforslag, tilbød man, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen meget rigtigt siger, fra alle sider, også fra socialdemokratisk side, at ophæve denne skat, men regeringen mente altså ikke at kunne gå med til det lovforslag, der dengang var forelagt. Når vi fra vor side mente, at det ikke var rimeligt at gøre dette, skyldes det alene den omstændighed, at forslaget blev forelagt lige før turistsæsonens begyndelse, og vi mente, det ville være urimeligt at ophæve loven, som var gennemført i november måned 1950, netop på det tidspunkt da den skulle prøves efter sit formål, nemlig at begrænse turistrejserne. Det var grunden til, at man ikke ophævede loven allerede i maj måned. Iøvrigt var alle partier, da vi i november 1950 vedtog loven, klar over, at den ville være meget vanskelig at administrere, at der ville være en vid mark for omgæelse, hvad der utvivlsomt også har været, men man befandt sig jo dengang i en art nødsituation, der krævede fremskaffet et betydeligt beløb, og så greb man det skatteområde, der her er tale om, for det kan jo ikke nægtes, at loven er udtryk for eller kan være udtryk for den hensigt at begrænse det luksusforbrug, som turistrejser dog i det hele

og store må siges at være. Det var årsagen til, at loven blev gennemført, men dels har de administrative vanskeligheder vist sig at være større, end man kunne regne med, dels har omgæelserne sikkert været flere, og dernæst kan det jo ikke nægtes, at man fra den internationale valutafonds side ikke har set med velvilje på denne form for beskatning, idet man har ment, at disse bestemmelser indebar en differentiering af valutakurserne, hvilket vi jo ved vor tiltrædelse af den internationale valutafond havde forpligtet os til ikke at gå til; disse indvendinger var imidlertid blevet pacificeret fra regeringens side på en sådan måde, at man i den internationale valutafond var gået ind på, at loven kunne opretholdes, indtil den udløb den 1. april 1952. Nu foreslår man altså skatten ophævet, efter at man har prøvet, hvorledes den har virket i turistsæsonen.

Jeg kan slutte mig til det ønske, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen fremsatte om at få at vide, hvor meget afgiften har givet. Den højtærede finansminister oplyste i maj måned, at den til daværende tidspunkt havde givet et beløb, der lå betydeligt under det beløb, man havde regnet med. Men det ville forsåvidt være af interesse at få at vide, hvor meget der på rent turistmæssig basis er kommet ind gennem loven. Skatten har aldrig været populær, vi har ønsket at komme af med den så hurtigt som muligt, og det kan derfor glæde også mit parti, at den højtærede finansminister er i stand til at ophæve den med dags varsel.

Poul Claussen: Denne skat — som den jo betegnes i praksis, selvom den rette betegnelse for den må siges at være afgift — er ikke blot ikke blevet betalt med glæde, tror jeg, men den formenes tilmed ikke at være betalt i den udstrækning, man ved lovens gennemførelse havde ret til at forvente. Den foreslås nu ophævet, og på det konservative folkepartis vegne vil jeg tilsige lovforslaget en hurtig og velvillig behandling.

A. C. Normann: Jeg er i og for sig enig med de to ordførere, som har haft ordet før mig, i, at det ville være interessant, om finansministeren kunne oplyse, hvor meget denne skat på rejsevaluta har indbragt, men en væsentlig begrundelse for loven var jo, at den også skulle virke begrænsende på rejsevalutaforbruget. Det var vel i grunden den væsentligste motivering for lovens gennemførelse, og på dette punkt tror jeg det vil være vanskeligt at komme med nogen beregning. Det er mit indtryk, at loven i den